

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดอง

The Learning Experiences by Using a Set of Activities Moral Storytelling to Develop
Basic Skills Learning of 2nd Kindergarten from Kindergarten Patong Municipality.

สุดใจ ดำเขียว ^{1*}
Sudjai Dumkhiew ^{1*}

suddamkhiew10@gmail.com*

ส่งบทความ 24 กรกฎาคม 2562 แก้ไขบทความ 30 กรกฎาคม 2562 ตอบรับตีพิมพ์ 1 สิงหาคม 2562

บทคัดย่อ

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม 3) เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดอง สังกัดสำนักการศึกษาเทศบาลเมืองปาดอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น รวมจำนวน 34 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ 1) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ 2) ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม และ 3) แบบประเมินทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และค่า t-test

ผลการศึกษา

1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.99/84.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด
2. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม มีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้หลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
3. ดัชนีประสิทธิผล (E.I) ของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม เท่ากับ 0.7328 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 73.28

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม

¹ครูชำนาญการ โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดอง อำเภอเกาะกู่ จังหวัดภูเก็ต

¹Professional Level Teachers Muang Patong Municipal Kindergarten School Kathu District Phuket Province

Abstract

The learning experiences by using a set of activities with the objectives were 1) to develop learning experiences by using a set of moral storytelling activities to the criteria 80/80. 2) to compare basic learning skills of 2nd kindergarten before and after organizing learning experiences by using moral storytelling activities set. 3) to find the effectiveness index of organizing learning experiences using sets moral storytelling activities. The sample group consisted of kindergarten students, 2nd year, 2nd semester, academic year 2015, Patong Municipality Kindergarten School, Patong Municipality. The Department of Local Administration, a total of 34 people were acquired by random sampling. The tools used in the study were: 1) learning experience plans 2) moral storytelling activity sets and 3) basic skills learning assessment. Data analysis using mean, percentage and t-test.

Transcript

1. Organizing learning experiences using a set of moral storytelling activities with efficiency of 85.99 / 84.75 which is in accordance with the 80/80 criteria set.

2. Kindergarten students of the 2nd year who have been organized learning experiences using a set of moral storytelling activities having the basic skills of learning after organizing the experiences higher than before the experience arrangement at statistical significance of .05

3. The effectiveness index (E.I.) of learning experiences management by using moral storytelling activity set equal to 0.7328, indicating that students have progressively increased learning by 73.28 percent.

Keyword: Activities Moral Storytelling

บทนำ

การจัดการศึกษาระดับปฐมวัยเป็นการศึกษาระดับรากฐานของชีวิต เป็นการเตรียมเด็กให้มีความพร้อมและพัฒนาตามวัยและศักยภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2551) ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา ดังนั้นการจัดการศึกษาสำหรับเด็กวัย 3-5 ปี จึงจำเป็นที่จะต้องจัดออกมาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษา เพื่อช่วยให้เด็กได้รับการพัฒนาทั้งทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาตามวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งพัฒนาการทั้ง 4 ด้านนี้จะมีพัฒนาการเกี่ยวเนื่องไปด้วยกันดังที่ ศรีไพร ตาอินทร์ (2549) ได้กล่าวว่าเด็กปฐมวัย เป็นวัยที่มีการเจริญเติบโตและพัฒนาทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญาไปพร้อม ๆ กัน เป็นระยะที่การพัฒนาทุกด้านเป็นไปอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งพัฒนาการด้านสติปัญญา

นอกจากนี้หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 กำหนดจุดมุ่งหมายให้เด็กอายุ 3-5 ปี มีความพร้อม

ในการพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัยให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ 12 ประการด้วยกันและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ใน 12 ข้อนั้นได้แก่ มีความสามารถในการคิดและแก้ปัญหาให้เหมาะสมกับวัย (กระทรวงศึกษาธิการ 2551) ดังนั้นการจัดประสบการณ์ให้สำหรับเด็กปฐมวัยควรยึดหลักพัฒนาการและการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความต้องการของเด็กในแต่ละวัยเป็นสำคัญ เด็กมีโอกาสพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลและเต็มตามศักยภาพของเด็กที่เกิดจากการเรียนรู้ผ่านการเล่น เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรง เกิดความรู้ ทักษะ คุณธรรม จริยธรรม และประสบการณ์สำคัญที่ควรส่งเสริม ประกอบด้วย การสังเกต การฟัง การคิด การแก้ปัญหา และภาษา เด็กควรได้รับการชี้แนะให้รู้จักคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของสิ่งต่างๆรอบตัว เด็กได้มีโอกาสสำรวจ ค้นคว้าทดสอบ ทดลอง วัสดุสิ่งของที่เป็นจริง สิ่งที่เลียนแบบของจริงและสิ่งที่ไม่มีรูปแบบชัดเจน ตลอดจนฝึกให้เด็กได้คิดวางแผน คิดตัดสินใจหรือแก้ปัญหาในเรื่องที่ง่าย ๆ ด้วยตนเอง แสดงจินตนาการ

ความคิดสร้างสรรค์ต่างๆ ออกมาเป็นภาพวาดหรือบอกเล่าเรื่องราวตามความสามารถของวัย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2551)

การส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้จากกระบวนการและค้นพบด้วยตนเองฝึกฝนจนเกิดความคิดขึ้นด้วยกัน เพียเจต์ (Piaget 1952, อ้างถึงใน ฉันทนา ภาคบังข 2549) เชื่อว่าการจัดกิจกรรมและประสบการณ์ต่างๆ ให้เด็กได้เกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสมจะเป็นพื้นฐานของการคิด อันจะนำไปสู่การแก้ปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากเด็กได้รับการกระตุ้นเร้าให้รู้จักรับรู้ในสิ่งต่างๆ โดยฝึกให้ใช้ความคิดเชื่อมโยงเหตุผลและการแก้ปัญหาอย่างเหมาะสมกับวุฒิภาวะ แล้วจะช่วยให้พัฒนาการทางด้านสติปัญญาและการคิดของเด็กเป็นไปอย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น ดังนั้นการจัดกิจกรรมหรือประสบการณ์สำหรับเด็กปฐมวัย ควรส่งเสริมให้เด็กมีโอกาสพัฒนาทุกด้าน คือ ด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคมและสติปัญญา เปิดโอกาสให้เด็กได้เล่นและทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ให้กับนักเรียน

สำหรับพัฒนาการด้านสติปัญญานี้ ถือเป็นความสามารถของสมองในการรวบรวมประสบการณ์ต่าง ๆ เข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เพื่อให้สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์หรือสิ่งแวดล้อมได้อย่างเหมาะสมและสามารถทำกิจกรรมต่างๆ ได้อย่างมีจุดหมาย อันจะประกอบไปด้วยความสามารถในการคิด การใช้ภาษา การสังเกต การจำแนก การเปรียบเทียบ จำนวน มิติสัมพันธ์ และเวลา ซึ่งในองค์ประกอบต่าง ๆ ของพัฒนาการด้านสติปัญญานั้น ความสามารถในการคิด ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของพัฒนาการด้านสติปัญญา ทั้งนี้เพราะความสามารถในการคิดเป็นรากฐานที่สำคัญต่อการพัฒนาต่าง ๆ ของเด็ก โดยจะเป็นการถ่ายทอดความคิดต่างๆ ของเด็กออกมาเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นรับรู้ถึงความคิด ความรู้สึกและความต้องการของเด็ก ดังเช่นการพูดที่เป็นความสามารถในการใช้ภาษาอย่างหนึ่งที่ต้องอาศัยการรวบรวมประสบการณ์ต่าง ๆ ของเด็กเข้าไว้ด้วยกัน อันได้แก่ ความรู้สึก ความคิด การรับรู้ความจำและความรู้ความเข้าใจ โดยทั่วไปแล้ว มวลประสบการณ์ต่าง ๆ ของเด็กจะเกิดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะการเรียนรู้ ซึ่งทักษะการเรียนรู้ของเด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้ที่ 12 ตัวชี้วัดที่ 2 ของหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ได้กำหนดไว้มี 3 ทักษะ ได้แก่ การแสวงหาความรู้โดยการฟัง การดู และโดยการถาม (กระทรวงศึกษาธิการ

2551) การพัฒนาด้านสติปัญญาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ได้รับระบุเป้าหมายและประสบความสำเร็จ การพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้ จึงเป็นความจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องดำเนินการพัฒนาให้เด็กเกิดทักษะหรือความชำนาญ

การเล่านิทานถือได้ว่าเป็นศิลปะดั้งเดิมอย่างหนึ่งในการสื่อความหมายทางวาจาของมนุษย์ การเล่านิทานนำความสุขมาให้แก่ผู้ฟังและผู้เล่าพอกัน ถือเป็นวิธีหนึ่งที่จะใช้เป็นเครื่องชักจูงให้เด็กเกิดความอยากอ่านหนังสือขึ้นมาบ้าง (กระทรวงศึกษาธิการ: 2551) นอกจากนั้น ยังสามารถใช้นิทานเป็นสื่อไปสู่การเรียนการสอนต่าง ๆ และนิทานยังคงใช้เป็นส่วนสำคัญยิ่งของการสอนเด็กในระดับปฐมวัย จุดมุ่งหมายในการเล่านิทาน เพื่อพัฒนาทักษะในด้านการใช้ภาษา การฟัง พูด คิด ถาม สังเกต ซึ่งเป็นพื้นฐานนำไปสู่การอ่านในโอกาสต่อไป นอกจากนั้น คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาสื่อการสอนระดับปฐมวัยศึกษา (2549) ได้กล่าวว่า นิทานยังเป็นตัวกลางถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ อารมณ์ ความรู้สึก ความสนใจ ประสบการณ์ ทัศนคติ และค่านิยมที่เหมาะสมสำหรับเด็กมาใช้เล่านิทาน เพื่อช่วยให้เด็กปรับตัวและเตรียมรับสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน แมคเคลแลนด์ (McClelland อ้างถึงใน ดุจเดือน พันธุมนาวิน, 2550) ได้ศึกษาพบว่าชาติใดที่นิทานมีเนื้อหาเกี่ยวกับการใฝ่สัมฤทธิ์มากภายในช่วง 50 ปี หลังจากนั้นชาตินี้จะมีความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจมากขึ้นกว่าเดิม ซึ่งแสดงว่านิทานสำหรับเด็กอาจจะเป็นส่วนสำคัญที่เตรียมเยาวชนของชาติให้พร้อมที่จะพัฒนาทางเศรษฐกิจเมื่อเป็นผู้ใหญ่ขึ้น ในประเทศไทยได้มีผู้ศึกษา พบว่า การเล่านิทานที่มีคุณค่าให้เด็กระดับอนุบาลซึ่งมาจากครอบครัวยากจน จะช่วยให้เด็กพัฒนาการด้านสติปัญญา และอารมณ์ได้เป็นอย่างดี ในการวิจัยเด็กโตในประเทศไทยพบว่า เด็กที่ถูกอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็วคือตั้งแต่ 3-5 ขวบ ถ้าได้ฟังนิทานที่มีคุณค่าด้วย ก็จะเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมใฝ่สัมฤทธิ์ในการเล่นเกมที่จัดขึ้น มากกว่าเด็กที่ถูกอบรมเลี้ยงดูแบบให้พึ่งตนเองเร็ว แต่ไม่ได้ฟังนิทานที่มีคุณค่า และดวงเดือน แสงสว่าง (2552) ได้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของนิทานสำหรับเด็กปฐมวัยเอาไว้ว่านิทานให้ความบันเทิงและความรู้ การเล่านิทานเป็นศิลปะอย่างหนึ่งที่ให้ความบันเทิงแก่คนทุกเพศ ทุกวัย มาตั้งแต่สมัยโบราณสำหรับสมัยปัจจุบัน นอกจากจะใช้นิทานเป็นกิจกรรมเพื่อความบันเทิงแล้ว ยังมีการนำเอานิทานมาเป็นกิจกรรมเพื่อการเรียนรู้แก่เด็กในระดับปฐมวัย และระดับประถมศึกษาอย่างกว้างขวาง ครูคนใดเล่านิทานเก่ง เด็ก ๆ จะรักและ

เชื่อฟัง โดยครูจะฉวยโอกาสใช้นิทานเป็นสื่อ แล้วสอดแทรกความรู้ด้านต่าง ๆ ตลอดจนจริยธรรม คุณธรรม ที่ครูต้องการปลูกฝังเข้าไปในเนื้อหาของนิทาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวเอกของเรื่อง จะทำให้เด็ก ๆ สามารถจดจำได้เป็นพิเศษ

ปัจจุบันการสอนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดอง ในปีการศึกษา 2556-2557 ผู้ศึกษาพบว่านักเรียนมีพื้นฐานทักษะการเรียนรู้ต่ำมาก (ฝ่ายวิชาการโรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดอง). 2557) โดยที่นักเรียนจะมีทักษะการฟังอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี คือฟังและจับใจความที่เป็นข้อมูลข้อเท็จจริงได้แต่ ทักษะการดู และทักษะการถาม นักเรียนมีปัญหาหลากหลายสาเหตุของปัญหาน่าจะมาจากการปลูกฝังจากที่บ้าน ครอบครัวให้ความสนใจน้อย บางครั้งเมื่อเด็กถาม ก็มักจะไม่ได้รับคำตอบ ส่วนการฟังที่มีปัญหาน้อย เนื่องจากพ่อแม่ ผู้ปกครอง ส่วนใหญ่มักจะเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ให้นักเรียนฟังบ่อย ทักษะการฟังจึงได้รับการปูพื้นฐานมาจากที่บ้าน สาเหตุอีกประการหนึ่ง การที่เด็กมีทักษะการเรียนรู้ต่ำ เนื่องมาจากครูจัดกิจกรรมที่เน้นทักษะการเรียนรู้โดยตรงพบว่ามีน้อยมาก เครื่องมือหรือเทคนิควิธีการยังไม่เป็นระบบแบบแผนที่ชัดเจน การที่เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีทักษะการเรียนรู้ต่ำส่งผลกระทบต่อเนื่องต่อการเรียนในระดับที่สูงขึ้น และจะส่งผลให้การเรียนในระดับที่สูงขึ้นมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำไปด้วยชุดกิจกรรมเป็นได้ทั้งชุดการเรียนและชุดการสอนที่ประกอบไปด้วยสื่อประสมที่สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ (ระเบียบสุวรรณ. 2549) และผลจากการสังเกตพบว่าเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดอง มีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ต่ำ ตลอดจนได้ศึกษาถึงความสำคัญและประโยชน์ของการเล่านิทานที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้เด็กปฐมวัย และได้ศึกษาชุดกิจกรรมซึ่งเป็นสื่อที่สามารถนำมาใช้ในการจัดระบบการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ได้ดี ผู้ศึกษาจึงได้ดำเนินการพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ให้นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดองโดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม

3. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม

สมมติฐานการศึกษา

ทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 5 ห้องเรียน นักเรียน 186 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2/3 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 34 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น คือ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม

2. ตัวแปรตาม คือ ทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1.การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรม สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ จัดเตรียมสภาพแวดล้อมทั้งในและนอกห้องเรียน โดยคำนึงถึงวัยและความสามารถของเด็กแต่ละคน เพื่อให้เด็กปฐมวัยได้รับประสบการณ์ตรง เกิดทักษะการเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 และเพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาการทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาให้เต็มศักยภาพ

2.ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ หมายถึง เอกสารการจัดประสบการณ์โดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้

ฐานการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 พร้อมทั้งบันทึกผลการทำกิจกรรม โดยใช้ชื่อว่าชุดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ มีทั้งหมด 8 ชุด ประกอบด้วย

- ชุดที่ 1 นิทานเรื่อง หมาเจ้าเล่ห์
- ชุดที่ 2 นิทานเรื่อง หมูน้อยขี่หวง
- ชุดที่ 3 นิทานเรื่อง แม่ไก่
- ชุดที่ 4 นิทานเรื่อง เทพารักษ์กับชายตัดฟัน
- ชุดที่ 5 นิทานเรื่อง ลูกวัวขี้เกียจ
- ชุดที่ 6 นิทานเรื่อง เด็กน้อยกับมดแดง
- ชุดที่ 7 นิทานเรื่อง ตีตี่ขี้ขโมย
- ชุดที่ 8 นิทานเรื่อง แดงโมจอมสกปรก

แต่ละชุดกิจกรรมประกอบด้วยแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้โดยการจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรม จำนวน 3 แผน คือ แผนที่ 1 แผนการจัดประสบการณ์พัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้จากการฟัง แผนที่ 2 แผนการจัดประสบการณ์พัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้จากการดู แผนที่ 3 แผนการจัดประสบการณ์พัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้จากการตั้งคำถาม

3.ทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการเรียนรู้โดยการฟัง การเรียนรู้โดยการดู และการเรียนรู้โดยการถามของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ซึ่งจะแสดงออกมาเมื่อนักเรียนได้รับการจัดประสบการณ์การจัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรม ตามแผนการจัดประสบการณ์ในชุดกิจกรรม

3.1 การเรียนรู้จากการฟัง หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับนิทานคุณธรรมที่ครูเล่าให้ฟังได้

3.2 การเรียนรู้จากการดู หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยสามารถตอบคำถามเมื่อได้ดูภาพเกี่ยวกับนิทานคุณธรรมได้

3.3 การเรียนรู้จากการถาม หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยสามารถตั้งคำถามในสิ่งที่อยากรู้ด้วยตนเองเกี่ยวกับนิทานและสามารถหาคำตอบได้

4.แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม หมายถึง การวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยให้นักเรียนได้เล่นและเรียนรู้ผ่าน กิจกรรม

การเล่นิทานคุณธรรมและในการทำกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ กิจกรรมเสริมประสบการณ์ และกิจกรรมสร้างสรรค์ จำนวน 24 แผนโดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ (กิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะ) ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินกิจกรรม (กิจกรรมเสริมประสบการณ์ และกิจกรรมสร้างสรรค์) ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ซึ่งได้กำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมแต่ละขั้นเอาไว้ ดังนี้

ขั้นนำ

เป็นขั้นที่จัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ โดยให้นักเรียนมีการเคลื่อนไหวอย่างอิสระ หรือการร้องเพลง และเคลื่อนไหวร่างกายตามจังหวะเพลง เช่น ปรบมือ

ขั้นดำเนินกิจกรรม

เป็นขั้นที่จัดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนตามที่กำหนดในชุดกิจกรรมแต่ละชุด โดยแผนที่ 1 ของทุกชุดกิจกรรมจะเป็นกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้จากการฟัง แผนที่ 2 เป็นกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้จากการดู และแผนที่ 3 เป็นกิจกรรมพัฒนาการเรียนรู้จากการตั้งคำถาม หลังจากจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของแต่ละแผนจะจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ เช่น ปั้นดินน้ำมัน การวาดภาพ

ขั้นสรุป

เป็นขั้นที่จัดกิจกรรมสรุป โดยเน้นการสรุปด้านทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ ด้านที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละแผน

5. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายถึง ความสามารถในการจัดประสบการณ์ การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ได้ถึงเกณฑ์ 80/80 โดยกำหนดให้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการประเมินพฤติกรรมทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ระหว่างเรียน ในแต่ละสัปดาห์ ซึ่งจะต้องได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการประเมินทักษะพื้นฐานการเรียนรู้หลังเรียน ซึ่งจะต้องได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

6. ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.) หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ ด้วยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการประเมินทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียน และคะแนนเต็ม

7. แบบประเมินทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ หมายถึง แบบประเมินพฤติกรรมที่แสดงออกถึงการมีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ใน 3 ด้านคือ ด้านการเรียนรู้จากการฟัง ด้านการเรียนรู้จากการดู และ ด้านการเรียนรู้จากการตั้งคำถาม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่ากำหนดตัวเลข (Numerical Rating Scale) กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการประเมินทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ ออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

ด้านการเรียนรู้จากการฟัง

3 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมในการตอบคำถามจากการฟังนิทานได้อย่างถูกต้องชัดเจน 3 ข้อ

2 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมในการตอบคำถามจากการฟังนิทานได้อย่างถูกต้องชัดเจน 2 ข้อ

1 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมในการตอบคำถามจากการฟังนิทานได้อย่างถูกต้องชัดเจน 1 ข้อ

ด้านการเรียนรู้จากการดู

3 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมในการตอบคำถามจากการดูภาพหรือการแสดงบทบาทจากนิทานได้อย่างถูกต้องชัดเจน 3 ข้อ

2 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมในการตอบคำถามจากการดูภาพหรือการแสดงบทบาทจากนิทานได้อย่างถูกต้องชัดเจน 2 ข้อ

1 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมในการตอบคำถามจากการดูภาพหรือการแสดงบทบาทจากนิทานได้อย่างถูกต้องชัดเจน 1 ข้อ

ด้านการเรียนรู้จากการตั้งคำถาม

3 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมในการตอบคำถามที่ต้องทราบจากนิทานได้อย่างชัดเจนและสัมพันธ์เนื้อหาในนิทาน 3 ข้อ

2 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมในการตอบ

คำถามที่ต้องทราบจากนิทานได้อย่างชัดเจนและสัมพันธ์เนื้อหาในนิทาน 2 ข้อ

1 หมายถึง นักเรียนแสดงพฤติกรรมในการตอบคำถามที่ต้องทราบจากนิทานได้อย่างชัดเจนและสัมพันธ์เนื้อหาในนิทาน 1 ข้อ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 หมายความว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด

2. ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 หมายความว่าอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด

3. แบบประเมินทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.50 ถึง 1.00

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเมินทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ก่อนการจัดประสบการณ์ (pre-test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบประเมินทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นจำนวน 27 ข้อ ใช้เวลา 3 คาบๆ ละ 30 นาที แล้วทำการเก็บข้อมูลที่ได้จากการประเมินทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

2. ดำเนินการทดลองโดยจัดประสบการณ์ตามแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้น

3. เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ทั้ง 24 แผนแล้ว ผู้ศึกษาจึงดำเนินการประเมินทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ หลังการจัดประสบการณ์ (post-test) โดยใช้แบบประเมินชุดเดียวกับที่ใช้ในการประเมินก่อนการจัดประสบการณ์

4. นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มาตรวจให้คะแนนและไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 1 แสดงการหาค่าประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

ผลการเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	306	263.13	2.14	85.99
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	27	23.88	1.39	84.75
ประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.99/84.75				

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 85.99 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 84.75 ดังนั้น การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.99/84.75เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์หาค่าเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ ของ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม

ตารางที่ 2 ผลเปรียบเทียบ ทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ ของ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม ($N = 34$)

การประเมิน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t-test	Sig
ก่อนเรียน	27	11.59	2.46	384	4390	51.94	0.000*
หลังเรียน	27	22.88	1.39				

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ผ่านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม มีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้หลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่า นิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบวัดทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ก่อนและหลัง
 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม

ทักษะพื้นฐานการเรียนรู้	จำนวน นักเรียน	ก่อนเรียน			หลังเรียน		
		$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ด้านการเรียนรู้จากการฟัง	34	4.21	2.46	46.73	7.82	1.47	86.93
ด้านการเรียนรู้จากการดู	34	3.91	2.48	43.46	7.74	1.48	85.95
ด้านการเรียนรู้จากการตั้ง คำถาม	34	3.47	2.51	38.56	7.32	1.53	81.37
รวมเฉลี่ย		11.59	2.42	42.92	22.88	1.39	84.75
ผลรวมของคะแนนจากการทดสอบ		394			778		
ดัชนีประสิทธิผลของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เท่ากับ 0.7328							

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ผ่านการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทาน
 คุณธรรมมีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้หลังเรียนเพิ่มขึ้นกว่าก่อนเรียนทั้งโดยภาพรวมและทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
 พบว่า นักเรียนมีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ ด้านการเรียนรู้จากการฟัง มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 4.21 คิดเป็นร้อยละ
 46.73 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 7.82 คิดเป็นร้อยละ 86.93 ด้านการเรียนรู้จากการดู มีค่าเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 3.91
 คิดเป็นร้อยละ 43.46 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 7.74 คิดเป็นร้อยละ 85.95 ด้านการเรียนรู้จากการตั้งคำถาม มีค่าเฉลี่ยก่อน
 เรียนเท่ากับ 3.47 คิดเป็นร้อยละ 38.56 ค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 7.32 คิดเป็นร้อยละ 81.37 และค่าดัชนีประสิทธิผล
 ของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเท่ากับ 0.7328 หรือคิดเป็นร้อยละ 73.28

การอภิปรายผล

1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุด
 กิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐาน
 การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ ($E_1 /$
 E_2) เท่ากับ 85.99/84.75 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่
 กำหนด หมายความว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้
 ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมทำให้นักเรียนเกิด
 กระบวนการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 85.99 และสามารถ
 เปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้โดยใช้การจัดประสบการณ์การ
 เรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเฉลี่ยร้อยละ
 84.75 แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้
 ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมที่ผู้ศึกษาพัฒนาขึ้นมี
 ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 จึงถือว่าเป็นแนวทางการ
 จัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไป
 ใช้จัดประสบการณ์การเรียนรู้ในระดับชั้นอนุบาลได้ที่เป็น
 เช่นนี้เนื่องมาจากการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุด

กิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐาน
 การเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ได้ผ่านกระบวนการ
 ขั้นตอนในการจัดทำอย่างมีระบบ โดยศึกษาหลักสูตร
 ปฐมวัยปี 2546 สารการเรียนรู้และความสนใจของเด็ก
 ปฐมวัย (5-6) นอกจากนั้นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
 โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะ
 พื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ยังได้ผ่าน
 แก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของที่ปรึกษารวมทั้งผ่าน
 การตรวจสอบประเมินความถูกต้องจากผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผล
 การประเมินจากผู้เชี่ยวชาญได้ให้ค่าระดับคุณภาพโดยรวม
 เฉลี่ยเท่ากับ 4.70 และค่าเฉลี่ยรายแผนอยู่ระหว่าง 4.00-
 5.00 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้
 ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้น
 ฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นแนวทาง
 การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีคุณภาพสูง ดังนั้นเมื่อนำ
 ไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างจึงมีประสิทธิภาพทั้งด้าน

กระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพด้านผลลัพธ์ (E_2) เป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ประกอบกับนิทานที่ผู้ศึกษาค้นคว้าใช้ในการเล่านิทานเป็นนิทานที่มีเกณฑ์การคัดเลือกที่เหมาะสมกับเด็กอนุบาล คือ เป็นเรื่องง่ายๆ เน้นเหตุการณ์เดียว มีการเดินเรื่องอย่างรวดเร็วตัวละครน้อย มีบทสนทนา มาก ใช้ภาษาง่ายๆ เป็นเรื่องที่ใกล้ตัวเด็ก เช่น ครอบครัวยุค สัตว์เลี้ยง นอกจากนั้นผู้ศึกษาค้นคว้าได้สร้างสื่อประกอบการเล่านิทาน คือ ภาพประกอบการเล่านิทานและใช้น้ำเสียงและท่าทางประกอบไปตามเนื้อหา เช่น ทำเสียงร้องไห้ เสียงหัวเราะ เสียงสูงต่ำ เสียงคนแก่ เสียงเด็ก เสียงสัตว์ เสียงฟ้าร้อง ฝนตก เป็นต้น ทำให้นักเรียนสนใจ ตื่นเต้นและสนุกสนาน จึงตั้งใจฟังนิทานเป็นอย่างดี สอดคล้องกับผลการศึกษาของ อีรณัฐ แสนหาญ (2554) ได้ศึกษาผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์การเล่านิทานประกอบคำถามปลายเปิดที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์การเล่านิทานประกอบคำถามปลายเปิด ชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 91.02/84.67 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดวงสมร ศรีไธสง (2555) ที่ได้ศึกษาผลของกิจกรรมการเล่านิทานพื้นบ้านที่มีต่อพัฒนาการทางภาษาและการพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า 1) ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานพื้นบ้านที่มีต่อพัฒนาการทางภาษาและการพูดของนักเรียนอนุบาลปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.77/88.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม มีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้หลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนการจัดประสบการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ที่เป็นเช่นนั้นเนื่องมาจากก่อนนำชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้โดยใช้นิทานคุณธรรมไปใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผู้ศึกษาได้มีการเตรียมความพร้อมนักเรียนเกี่ยวกับทักษะการฟัง ทักษะการดู และทักษะการตั้งคำถาม โดยการยกเอาเหตุการณ์ในชีวิตจริง หรือเหตุการณ์สมมติขึ้นมาเล่าให้นักเรียนฟัง และตั้งคำถามนักเรียนเกี่ยวกับเนื้อหาของเรื่องที่เล่า นำภาพเกี่ยวกับเรื่องที่เล่ามาให้ให้นักเรียนดูและถามเกี่ยวกับภาพเหล่านั้น นอกจากนี้ผู้ศึกษายังได้เล่าเรื่องบางตอนซ้ำ พร้อมให้ดูภาพประกอบ และใช้คำถาม ถามนักเรียนว่า มีคำถามอะไร หรือสงสัยอะไรจะถามครูบ้าง และครูจะยกตัวอย่าง

คำถามให้นักเรียนฟังว่า ครูจะถามอะไร อย่างไร บางครั้งได้จัดกิจกรรมให้คิดคำถามเป็นกลุ่ม ผู้ศึกษาดำเนินการเตรียมความพร้อมลักษณะนี้ จำนวน 3 ครั้ง และสังเกตดูนักเรียนเป็นรายบุคคล จนมั่นใจว่านักเรียนทุกคนรู้แนวทางการใช้ทักษะการฟัง การดู และการตั้งคำถาม เพื่อการแสวงหาความรู้ แม้จะมีทักษะไม่เท่ากัน แต่ทุกคนเห็นแนวทางในการเรียนรู้ สอดคล้องกับแนวคิดของ ภรณ์ คุรุรัตน์ (2550) ที่ว่า การเตรียมความพร้อม เป็นการปูพื้นฐานของความรู้ของเด็กก่อนที่จะเรียนเนื้อหาวิชาให้อยู่ในระดับเดียวกัน เด็กแต่ละคนจะเติบโตมาจากบ้านที่ต่างกัน หรือมีสิ่งแวดล้อมทางเศรษฐกิจ และสังคมที่ต่างกัน บางคนพูดจาฉะฉาน กล้าแสดงออก พ่อแม่บางคนไม่มีเวลาเอาใจใส่เด็ก เด็กรู้จักสิ่งแวดล้อมเพียงแคบ ๆ พูดจาไม่คล่องแคล่ว ไม่ใคร่วางใจใครง่าย ๆ เด็กที่มีความรู้พื้นฐานที่แตกต่างกันเมื่อต้องมาเรียนเนื้อหาวิชา ซึ่งเป็นสิ่งที่ยากอยู่แล้ว ย่อมมีปัญหาตามมาหลายประการ การเตรียมความพร้อมเป็นการปูพื้นฐานความรู้อันจำเป็นสำหรับการเรียน ให้เด็กทุกคนมีระดับเท่ากันอีกครั้งหนึ่ง และสอดคล้องกับงเยาว์ แข่งเพ็ญแข และวิจิต ทองนุ้ย (2551) ที่กล่าวว่า ความพร้อมทางการเรียน หมายถึง การที่ผู้เรียนมีความสามารถทางกาย สติปัญญา ทักษะพิสัย และสังคม ระดับหนึ่งที่จะช่วยให้การเรียนดำเนินไปด้วยดี มีอุปสรรคต่าง ๆ ไม่มากนัก ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียน และเรียนได้เร็วในอัตราปกติสำหรับเด็กทั่วไป ความสามารถดังกล่าวอาจเกิดจากภูมิภาวะ หรืออาจเกิดการเรียนรู้ การฝึกฝนที่ผ่านมา หรือเกิดจากอิทธิพลทั้งสองอย่างประกอบกัน ผลจากการเตรียมความพร้อมที่ดี เมื่อนำชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้โดยใช้นิทานคุณธรรมมาใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง การดำเนินการจึงเป็นไปได้ด้วยดี ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการเรียนรู้พัฒนาขึ้น และเป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ ประกอบกับชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะการเรียนรู้โดยใช้นิทานคุณธรรม มีภาพประกอบ สวยงามชัดเจน ชวนสนใจ ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนรู้ทางหนึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สีนสกุล (2549) ที่กล่าวว่า การผลิตชุดกิจกรรมจะต้องใช้หลักจิตวิทยาเกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคลมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน ด้วยวิธีการจัดการเรียนการสอนรายบุคคลหรือการศึกษาตามเอกกัตภาพ นอกจากนี้ชุดกิจกรรมได้เรียงลำดับทักษะการเรียนรู้ จากง่ายไปหายากโดยเริ่มกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังก่อน แล้วพัฒนา

ทักษะการดู หลังจากนั้นก็พัฒนาทักษะการตั้งคำถาม ตามลำดับ นักเรียนฟังแล้วจับใจความได้ เมื่อนำภาพให้ดู นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากการฟังมาเป็นฐานในการทำความเข้าใจภาพได้ดี และเมื่อมาเรียนรู้โดยทักษะการตั้งคำถาม ซึ่งผู้ศึกษาเน้นทักษะการถามเชิงวิเคราะห์ นักเรียนก็สามารถนำความรู้จากการฟัง และการดู มาเป็นพื้นฐานในการตั้งคำถามที่เน้นการคิดได้ดีขึ้น และจากการที่ผู้ศึกษานำเอาชุดกิจกรรมพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ด้วยนิทานคุณธรรมมาดำเนินการ ก็น่าจะเป็นเหตุผลสนับสนุนให้ผลการศึกษาครั้งนี้บรรลุเป้าหมาย เนื่องจากนักเรียนจะมีความเคยชินกับนิทานจากการเล่าของพ่อแม่ หรือผู้ปกครองซึ่งเปรียบเสมือนนักเรียนได้รับการปูพื้นฐานทักษะการฟังนิทานมาบ้างแล้ว ประกอบกับนิทานคุณธรรมที่ผู้ศึกษาได้นำมาเป็นสถานการณ์ให้เด็กได้เรียนรู้เป็นนิทานที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นโดยอิงสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน จึงเป็นนิทานที่เด็กมีพื้นฐานความรู้อยู่บ้างแล้ว ทำให้การเรียนรู้ของเด็กสามารถเรียนรู้ได้ดีและรวดเร็วขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553) ที่ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนรู้เอาไว้ว่า ประสิทธิภาพของผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญ ผู้เรียนมีความรู้ในเรื่องนั้นมากน้อยเพียงไร ถ้าเคยรู้มาบ้างแล้ว เคยมีประสบการณ์ในเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่อาจมีผลต่อการเรียนรู้ในอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งก็คือความรู้เดิมที่มีอยู่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ ส่งผลให้การจัดประสบการณ์พัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้โดยใช้นิทานคุณธรรม ทำให้นักเรียนมีทักษะพื้นฐานการเรียนรู้สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ รสสุคนธ์ แนวบุตร (2556) ซึ่งได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานพื้นบ้าน ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานพื้นบ้านมีความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน ด้านการฟัง โดยภาพรวมหลังการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 16.28 ด้านการพูด โดยภาพรวมหลังการจัดกิจกรรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.06 ความสามารถทางภาษาของเด็กปฐมวัยหลังการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานพื้นบ้านด้านการฟัง การพูด สูงกว่าความสามารถทางภาษาก่อนการจัดกิจกรรมโดยใช้นิทานพื้นบ้านอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้าน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรพนทิพา มีสาวงษ์ (2553) ที่ได้ศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามที่มีต่อทักษะการคิดวิเคราะห์ของเด็กปฐมวัย ผลการวิจัยพบว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด

กิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามมีทักษะ การคิดวิเคราะห์หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการ ทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.ดัชนีประสิทธิผล (E.I) ของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เท่ากับ 0.7328 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 73.28 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดัง ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ซึ่งเป็นชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมที่ผ่านกระบวนการสร้างและหาคุณภาพอย่างมีระบบโดยผู้มีประสบการณ์ด้านการสอนปฐมวัยประกอบกับผู้ศึกษาได้มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนจำนวน 8 ชุด (8 สัปดาห์) ซึ่งในแต่ละชุดจะมีกิจกรรมพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการเรียนรู้จากการฟัง ด้านการเรียนรู้จากการดู และด้านการเรียนรู้จากการตั้งคำถาม จากการดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมอย่างต่อเนื่องจำนวน 8 สัปดาห์ส่งผลให้นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ได้รับการพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้านอย่างสม่ำเสมอทำให้นักเรียนมีความก้าวหน้าด้านทักษะพื้นฐานการเรียนรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 73.28 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ นันทพร สีสถาน (2553) ซึ่งได้ศึกษาผลการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาไทยของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน ผลการวิจัยพบว่า ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดประสบการณ์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดด้วยกิจกรรมการเล่านิทาน ระดับปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.8370 หรือคิดเป็นร้อยละ 83.70 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อธิรุช สนั่นหาญ (2554) ที่ได้ศึกษาผลการใช้แผนการจัดประสบการณ์เล่านิทานประกอบการคำถามปลายเปิดที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ชั้นอนุบาลปีที่ 2 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8395 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนด้านความคิดสร้างสรรค์คิดเป็นร้อยละ 83.953 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของดวงสมร ศรีใสคำ (2555) ที่ได้ทำการศึกษาผลของกิจกรรมการเล่านิทานพื้นบ้านที่มีต่อพัฒนาการทางภาษาด้านการพูดของนักเรียนชั้น

อนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานพื้นบ้านที่มีต่อการพัฒนาทางภาษาด้านการพูด ชั้นอนุบาลปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.7558

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 เป็นชุดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพสูง ดังนั้นครูผู้สอนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ควรนำเอาชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ไปใช้ในการพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่รับผิดชอบ

1.2 จากการสังเกตของผู้ศึกษาพบว่า การฝึกทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ให้กับนักเรียนก่อนการทดลองมีผลต่อการนำชุดกิจกรรมมาใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้นในการนำชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ไปใช้ครูผู้สอนจะต้องเตรียมความพร้อมนักเรียนเกี่ยวกับการฝึกทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านการเรียนรู้จากการฟัง ด้านการเรียนรู้จากการดู และด้านความรู้จากการตั้งคำถาม อย่างน้อย 3 ครั้ง เพื่อให้เด็กนักเรียนมีความ

พร้อมเกี่ยวกับทักษะเหล่านั้น

1.3 การนำแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรมเพื่อพัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ในแต่ละชุดกิจกรรมไปใช้ ครูผู้สอนจะต้องดำเนินการตามลำดับของแผนในแต่ละชุดกิจกรรม โดยเริ่มที่แผนการจัดประสบการณ์พัฒนาทักษะพื้นฐานการเรียนรู้โดยการฟังก่อนตามด้วยทักษะการดูและทักษะการตั้งคำถาม ซึ่งได้เรียงลำดับความยากง่ายของทักษะพื้นฐานการเรียนรู้และจะเป็นพื้นฐานของทักษะอื่นต่อไป

1.4 การดำเนินการประเมินทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งมีข้อสอบ 24 ข้อ ควรดำเนินการประเมิน 3 ครั้ง คือชุดละ 1 ครั้ง ครั้งละ 3 คาบ คาบละ 30 นาที เพื่อมีให้นักเรียนเหนื่อยเกินไป ซึ่งอาจส่งผลต่อการสอบได้

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาด้านอื่น ๆ ของนักเรียนปฐมวัย เช่น ศึกษาพฤติกรรมทางสังคม ศึกษาทักษะการจำแนก โดยใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานคุณธรรม

2.2 ควรมีการศึกษาเชิงเปรียบเทียบทักษะพื้นฐานการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โดยใช้ชุดกิจกรรมนิทานคุณธรรมกับชุดกิจกรรมการดู

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546*. กรุงเทพฯ : สภาลาดพร้าว, คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาสื่อการสอนระดับปฐมวัยศึกษา.(2549). *สื่อการสอนระดับปฐมวัยศึกษา* พิมพ์ครั้งที่ 9. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช,
- ฉันทนา ภาคบงกช.(2549). *มารู้จักสมองของหนูหน่อยไหม*. กรุงเทพฯ: แอปเปิ้ลแฟมิลี่.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สิ้นสกุล. (2549) *ระบบสื่อการสอน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- ดวงเดือน แจ่มสว่าง.(2552) *นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย*. สงขลา: สถาบันราชภัฏสงขลา.
- ดวงสมร ศรีใสคำ.(2555) *ผลของกิจกรรมการเล่านิทานพื้นบ้านที่มีต่อการพัฒนาทางภาษาด้านการพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
- ดุจดเดือน พันธุมนาวัน. (2550) *รายงานการ สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรมในประเทศไทยและต่างประเทศ*. ทูลอดหนุนจากศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลัง แผ่นดินเชิงคุณธรรม สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์กรมหาชน),
- ธีรบุษ แสนหาญ.(2554) *ผลการจัดประสบการณ์การเล่านิทานประกอบคำถามปลายเปิดที่มีต่อความคิดสร้างสรรค์ของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,

นางเยาว์ แข่งเพ็ญแข และวิจิต ทองนุ้ย.(2551) แนวทางการวัดและประเมินความพร้อมในการเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ,
นิตพร สีสถาน. (2553) ผลการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาไทย ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2
โดยใช้กิจกรรมการเล่านิทาน. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.,
ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2553) จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ,
ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนอนุบาลเทศบาลเมืองปาดอง. (2557) รายงานผลการจัดการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2557.
จังหวัดภูเก็ต เอกสารอัดสำเนา,
พรรณทิพา มีสาวงษ์. (2553) ผลของการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้คำถามที่มีต่อทักษะ
การคิดวิเคราะห์ ของเด็กปฐมวัย วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาปฐมวัยศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
ภรณี คุรุรัตน์. (2550) เด็กปฐมวัยท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลง. วารสารการศึกษาปฐมวัย. 1(1): 49,
รสสุคนธ์ แนวบุตร.(2553) ผลการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรม การเล่า
นิทานพื้นบ้าน. การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรและการสอน ปริญญามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
ระเบียบ สุวรรณ. (2549) การทดลองใช้ชุดการสอนวิทยาศาสตร์ เพื่อส่งเสริมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์
ขั้นพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพิษณุโลก.
ปริญญาานิพนธ์ ศึกษาศาสตร์ มหาบัณฑิต ภาควิชาการศึกษา : มหาวิทยาลัยนเรศวร,
ศรีไพร่ ตาอินทร์. (2549) แนวทางพัฒนาการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลมยุรี จังหวัดเชียงใหม่.
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่,
สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2546) การสอนเพื่อการเรียนรู้ที่แท้จริงตามแนวปฏิรูปการศึกษา.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว,
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2551) การศึกษาเอกชน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน,